

L'herència del Bloc

**El Bloc ha estat
-i és- això,
un moviment a
favor del país i no
en contra de res
ni de ningú, en
què tothom ha
estat convidat a
participar. Per
això qui no n'ha
format part ha
estat perquè no
ha volgut i per
tant s'ha
autoexclòs dels
grans objectius de
tolerància,
democràcia
i progrés que
l'han impregnat.
Els mateixos
s'han retratat.**

En el moment de tancar aquesta edició d'EL TEMPS falten poques hores per a l'inici de la gran jornada de mobilització cívica del 6 de maig. Però quan aquest exemplar arribe a les seues mans tots tindrem gravades en la retina les imatges d'un dia històric: l'Albereda amb el mural per la llengua, la plaça de bous amb l'acte d'afirmació antifeixista, i els carrers de la ciutat de València amb la major manifestació popular en defensa de les idees de país i progrés des de les convocatòries democràtiques de la transició.

Dos eixos, país i progrés, que han servit de vehicle per a l'articulació, de nou, del moviment cívic valencià, autèntic impulsor i principal protagonista d'aquesta experiència reeixida anomenada Bloc de Progrés Jaume I. I aquesta és una lliçó que no podem deixar passar. Tot un país s'ha mogut impulsat des de la base, des de la petita entitat cultural, des de l'associació de veïns del barri, des del poble, des de la comarca, i així en un procés ascendent i vertiginós que ha penetrat en tots els estaments i ha encomanat una àmplia majoria de la societat valenciana.

El Bloc ha estat -i és- això, un moviment a favor del país i no en contra de res ni de ningú, en què tothom ha estat convidat a participar. Per això qui no n'ha format part ha estat perquè no ha volgut i per tant s'ha autoexclòs dels grans objectius de tolerància, democràcia i progrés que l'han impregnat. Ells mateixos s'han retratat, perquè ha quedat molt clar que en aquest país hi ha una majoria social que aposta per aquests valors, i un sector molt determinat que continua ancorat en un passat marcat per la intolerància i la manca de respecte als drets individuals i col·lectius. En tot cas, l'èxit de les mobilitzacions cívils viscudes a Castelló, a Alacant, a València i a tots els pobles del país demostra que els valencians no volen que torne el passat i volen guanyar un futur de llibertat.

La simbiosi entre els conceptes de país i progrés, com també el caràcter marcadament popular i de base de la mobilització del Bloc, signifiquen també l'inici d'una revolució profunda dins el nacionalisme valencià. El moviment nacional, durant molts anys perdut en una excessiva intel·lectualització, ha recuperat la connexió oblidada amb el teixit associatiu del país i s'ha retrobat a si mateix en l'espai que mai no hauria d'haver deixat de ser el seu terreny de joc natural. Aquesta és una de les herències principals re-

sultants de l'experiència del Bloc. La traslació d'aquest fenomen al terreny polític-electoral potser no serà immediata, però les bases han quedat establertes. La recepta és simple, però cal un treball continu, seriós i engrescador, al costat del poble. Perquè el País Valencià es troba en un trencall decisiu.